

KULTURUTSKOTTETS BETÄNKANDE 7/2004 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om ändring av 18 § gymnasielagen

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 20 april 2004 en proposition med förslag till lag om ändring av 18 § gymnasielagen till kulturutskottet för beredning (RP 47/2004 rd).

Motion

I samband med propositionen har utskottet behandlat

— en lagmotion med förslag till lag om ändring av gymnasielagen (LM 59/2004 rd — Irina Krohn /gröna m.fl.). Motionen remitterades till utskottet den 13 maj 2004.

Utlåtande

I enlighet med riksdagens beslut har grundlagsutskottet lämnat utlåtande i ärendet. Utlåtandet (GrUU 12/2004 rd) ingår som bilaga till betänkandet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- överdirektör Arvo Jäppinen och direktör Eeva-Riitta Pirhonen, undervisningsministeriet
- kansler Christoffer Taxell, Åbo Akademi

- ordförande Aatos Lahtinen, studentexamensnämnden
- rektor Mauri Jokela, Evijärven lukio
- studiehandledare Siv-Britt Höglund, Korsholms gymnasium
- rektor Risto Väyrynen, Tikkurilan lukio
- rektor Gyrid Högman, Ålands lyceum
- generalsekreterare Helen Lehto, Finlands svenska skolungdomsförbund rf
- vice rektor Irma Iho, Riksförbundet för lärare i matematiska ämnen MAOL r.f.
- sakkunnig Olavi Arra, Undervisningssektorns Fackorganisation rf
- sakkunnig Lieselotte Eskelinen, Finlands Kommunförbund
- ordförande, rektor Jorma Lempinen, Finlands rektorer
- ordförande Petja Orra, Förbundet för Gymnasisterna i Finland r.f.
- lektor Johanna Levola-Lyytinen, Svensklärarna i Finland
- generalsekreterare Erik Mickwitz, Svenska Finlands folkting
- direktör Kari Purhonen, Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund rf.

Dessutom har utskottet fått ett skriftligt utlåtande från

— Finlands studentkårers förbund FSS.

PROPOSITIONEN OCH MOTIONEN

Propositionen

Regeringen föreslår att gymnasielagens bestämmelser om studentexamens struktur ändras. Enligt förslaget ska studentexamen omfatta minst fyra prov. Endast ett av dem, provet i modersmål och litteratur, ska vara obligatoriskt för alla. De tre övriga obligatoriska proven får examinandena välja bland provet i det andra inhemska språket, provet i ett främmande språk, provet i matematik och provet i realämnena.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits

och blivit stadfäst, dock tidigast den 1 juni 2004. Lagen föreslås bli tillämpad första gången på studentexamina vid det andra examenstillfället 2004.

Lagmotionen

I lagmotion LM 59/2004 rd föreslås att studentexamen ska bestå av minst fem prov i stället för fyra och att provet i modersmål och litteratur ska vara obligatoriskt.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmän motivering

Med hänvisning till propositionen och övrig utredning finner utskottet propositionen nödvändig och lämplig. Utredningarna om strukturprovet i studentexamen visar att de testade strukturändringarna bör permanentas, anser utskottet. Studentexamen föreslås bestå av minst fyra prov, varav bara provet i modersmål och litteratur är obligatoriskt för alla. Dessutom ska examinanderna enligt eget val avlägga tre prov av en grupp som består av provet i det andra inhemska språket, provet i ett främmande språk, provet i matematik och provet i realämnena. Utskottet understryker att en studentexamen med den uppbyggnad som regeringen föreslår dels tryggar modersmålets viktiga ställning, dels uppfyller gymnasieutbildningens allmänbildande uppgift. Utskottet tillstyrker lagförslaget med följande anmärkningar och ändringsförslag.

Enligt den lagstiftning som trädde i kraft den 1 januari 1999 är målet med gymnasieutbildningen att garantera en bred allmänbildning som ger de studerande goda möjligheter och en bra grund för fortsatta studier samt färdigheter som de behöver för att klara sig i livet. En bred allmänbildning omfattar kännedom både om samhällets humanistiska grund och om naturvetenskaperna. Genom kännedom om samhällets his-

toria och filosofisk-etiska grundvärden stödjer en bred allmänbildning de studerandes möjligheter att utvecklas till goda och harmoniska människor och samhällsmedlemmar. Allmänbildningen består av allsidiga kunskaper som berör och förklarar människan, samhället och naturen och som ständigt behöver utvecklas och fördjupas såväl tidsmässigt som med hänsyn till olika livsområden. Allmänbildning är också en på kunskaper, färdigheter och värden baserad förmåga att anta tidens och omgivningens utmaningar samt att mogna att ta ansvar för sig själv, medmänniskor och miljön (KuUB 3/1998 rd, s. 35).

De senaste tjugo åren har gymnasieutbildningen allt mer gått därhän att de studerande har bättre möjligheter att följa individuella studieplaner. Samtidigt har alla garanterats en bred allmänbildning tack vare obligatoriska läroämnena. Därmed har en samordnad linje i hela landet samt jämlikhet i gymnasieutbildningen tryggats. Det finns 18 obligatoriska läroämnena. Gymnasiet har totalt 47—51 obligatoriska kurser och minst 10 fördjupningskurser. Gymnasiets lärokurs kräver att de studerande avlägger 75 gymnasiekurser. De läroämnena som är gemensamma med den grundläggande utbildningen och de obligatoriska gymnasiekurserna bildar tillsam-

mans de studier som ska garantera att gymnasieeleverna tillägnar sig de allmänbildande kunskaper och färdigheter som ingår i gymnasiestudierna. Så är till exempel det andra inhemska språket (svenska eller finska) ett obligatoriskt läroämne för alla både i den grundläggande utbildningen och gymnasiet. I gymnasiet finns det fem kurser i det andra inhemska språket om språket enligt timfördelningen är ett B-språk, alltså ett språk som eleverna börjar läsa i årskurserna 7–9 i den grundläggande utbildningen.

Försök med ändrad struktur i studentexamen har pågått redan länge, sedan 1995. I dagsläget omfattar försöket 57 gymnasier och vuxengymnasier.

I försöket intog provet i det andra inhemska språket en framträdande roll. I propositionen redovisar regeringen för resultaten av försöket, med särskild tonvikt på uppgifterna om proven i det andra inhemska språket i försöksskolorna.

En permanentning av strukturförsöket i studentexamen har fått stor uppslutning. Till exempel studentexamensnämnden, Utbildningsstyrelsen, Finlands Kommunförbund, Finlands Rektorer r.f., Undervisningssektorns Fackorganisation, Pedagogiska forskningsinstitutet, Finlands gymnasistförbund och Finlands Föräldraförbund har förordat förslaget i sina yttranden. Bland andra Förbundet Hem och Skola i Finland, Folktinget och Åbo Akademi har tagit avstånd från förslaget. Också merparten bland gymnasierectorerna ställer sig bakom en studentexamen med utformning enligt strukturförsöket. I februari 2004 gjorde undervisningsministeriet en enkät om strukturen i studentexamen bland gymnasierectorerna. Ministeriet fick svar från 91 % av rektorerna. Av dem stödde 91 % en examensstruktur i likhet med försöket. Av de svarande vid finska gymnasier stödde 97 % en examensstruktur enligt försöket och 21 % av rektorerna vid svenska gymnasier. En röd linje i svaren var att strukturförsöket uteslutande har gett positiva erfarenheter. Den nuvarande studentexamen anses allmänt domineras alltför mycket av språk. Det ansågs att en struktur som den i försöket bättre passar in i ett årskurslöst gymnasium där tonvikten är lagd på valfrihet.

Samtidigt ansågs detta ge matematiskt begåvade eller realämnesinriktade studerande mer jämlika villkor i gymnasiet. Rektorerna ansåg att gymnasiet har kvar sin allmänbildande uppgift också när strukturen i studentexamen ändras och att det andra inhemska språket fortfarande kommer att vara ett läroämne i gymnasiet. De menade att valfriheten inte är något reellt hot mot provet i det andra inhemska språket. Utskottet påpekar också att en examen lik den i strukturförsöket är lättare att avlägga utifrån yrkesstudier. Reformen kan de facto vara ett element som medverkar till större samarbete mellan yrkesutbildningen och gymnasierna.

Vad beträffar studentexamen i försöksgymnasierna kan man konstatera att 89 % av examinanderna 2003 avlade provet i det andra inhemska språket, 99 % provet i ett främmande språk, 83 % provet i matematik och 95 % provet i realämnena. Vidare vill utskottet påpeka att 94,04 % av examinanderna i Östra Finlands län valde provet i det andra inhemska språket och det är fler än i de övriga länen. I till exempel Södra Finlands län valde 88,41 % det andra inhemska språket. Enligt uppgifter till utskottet har också fler studerat finska på Åland under försöket.

Tvåspråkigheten i vårt land. Kulturutskottet understryker att tvåspråkigheten i vårt land och kunskaper i båda nationalspråken är av största vikt oavsett vilka ämnen som avläggs i studentexamen. Utbildningssystemet har ett stort ansvar för tvåspråkigheten i vårt land. Det är viktigt att vi satsar på att förbättra studierna i det andra inhemska språket. Utskottet välkomnar de åtgärder som regeringen lägger fram, till exempel satsningar på läromedel och undervisningsmetoder, regelbunden utredning av vilka prov som väljs i studentexamen och undersökning av möjligheterna att tidigarelägga B-språket. Det är viktiga instrument för att säkerställa motivationen för de båda inhemska språken och för att befästa de inhemska språkens ställning också i framtiden.

Utskottet noterar också att grundlagsutskottet i sitt utlåtande understryker vikten av att regeringen följer upp hur undervisningen på och

studierna i de nationella språken utvecklas i såväl kvantitativt som kvalitativt hänseende och i förekommande fall griper in för att tillgodose de grundlagsfästa språkliga rättigheterna.

Elevbedömning. Det behövs åtgärder för att förbättra elevbedömningen i gymnasiet för att den ska vara jämförbar i hela landet. Detta är av största vikt med avseende på de studerandes rättssäkerhet. Också högskolorna måste kunna lita på att de studerande har något så när samordnade grundkunskaper i olika ämnen.

Studiehandledning. Utskottet har i olika sammanhang påpekat vikten av studiehandledning. Personlig studiehandledning får en större roll nu när gymnasielagen ändras. Studiehandledningen måste byggas ut bland annat när det gäller vägledning i språkval och ämnen av stor relevans för de studerandes framtid.

Ikraftträdande. Regeringen föreslår att de nya bestämmelserna ska tillämpas redan på de studentamina som slutförs vid studentskrivningarna i höst. Utskottet påpekar att propositionen lämnades till riksdagen den 16 april i år. Utskottet föreslår att de nya bestämmelserna tillämpas först på studentamina våren 2005 för att det ska finnas tillräckligt med tid för nödvändiga ändringar och information om de nya bestämmelserna. Detta kräver enligt utskottet också att studentexamensnämnden förlänger anmälningstiden till studentskrivningarna i höst. Enligt nuvarande regler går anmälningstiden ut den 5 juni 2004. Om fristen förlängs får examinanderna lite mer tid på sig att anpassa sin anmälan efter författningsändringarna.

Information om reformen. Det är mycket viktigt att undervisningsministeriet och studentexamensnämnden så snabbt som möjligt går ut med tydlig information till gymnasier om effekterna av ändringarna.

Övrigt. Vid utfrågningen av de sakkunniga kom det fram att indelningen av studentexamen i så kallade obligatoriska och extra prov bör avskaffas. Detta motiverades bland annat med att indel-

ningen inte spelar någon större roll längre eftersom valfriheten ökar med den nya reformen. Utskottet anser att undervisningsministeriet bör utreda vilka konsekvenser det har för studentexamen om indelningen avskaffas.

Vid undervisningsministeriet pågår en översyn av lagstiftningen om utbildning. Genom reformen anpassas bestämmelserna till kraven i grundlagen. I samband med reformen är det tänkt att också lagstiftningen om studentexamen ska ses över. Utskottet håller med grundlagsutskottet om att ändringarna bör slutföras så snart som möjligt.

Detaljmotivering

18 §. 13 mom. föreskrivs att en studentexamensnämnd tillsätts av undervisningsministeriet. Med hänvisning till grundlagsutskottets utlåtande föreslår kulturutskottet en ny 18 b § med preciseringar i bestämmelserna om studentexamensnämnden. Därför föreslår utskottet att de materiella bestämmelserna i 18 § 3 mom. stryks.

I 4 mom. finns bestämmelser om rätt för andra än gymnasiestuderande att avlägga studentexamen. Med hänvisning till utlåtandet från grundlagsutskottet föreslår kulturutskottet att en ny 18 a § införs. Följaktligen föreslår kulturutskottet också att de anknyttande bestämmelserna i 18 § 4 mom. stryks.

På grundval av ändringarna ovan blir 5 mom. i paragrafen 4 mom.

18 a § (ny). Grundlagsutskottet diskuterar rätten för andra studerande än de som avses i gymnasielagen att delta i studentexamen och hänvisar till 80 § 1 mom. i grundlagen, där det sägs att det genom lag ska utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter. Grundlagsutskottet påpekar att bestämmelsen måste ses över för att lagrummet ska kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kulturutskottet föreslår en ny 18 a § med bestämmelser om rätt för andra än gymnasiestuderande att avlägga studentexamen. Paragrafen har bestämmelser om vilka studier som ger de studerande rätt att delta i studentexamen. Bestämmel-

serna har samma innebörd som i den gällande studentexamensförordningen.

18 b § (ny). Grundlagsutskottet påpekar att det ingår i studentexamensnämndens uppdrag att utöva offentlig makt och att det på grund av 119 § 2 mom. i grundlagen måste föreskrivas genom lag om de allmänna grunderna för studentexamensnämnden. Grundlagsutskottet påpekar att regleringen måste kompletteras för att lagrummet ska kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kulturutskottet föreslår en ny 18 b § med bestämmelser om studentexamensnämndens huvudsakliga uppgifter och mandattid.

Ikraftträdandebestämmelse. Enligt propositionen ska lagen tillämpas redan på de studentamina som slutförs i höst. Utskottet föreslår att ikraftträdandet i 2 mom. senareläggs, så att lagen tillämpas på studentamina som slutförs tidigast vid studentskrivningarna våren 2005. Den nya lagen tillämpas om en studerande har inlett studentskrivningarna till exempel i vår men slutför alla prov först våren 2005. Om en studerande till exempel slutför studentexamen hösten 2004 tillämpas den gällande lagen.

I 3 mom. i ikraftträdandebestämmelsen har utskottet strukit möjligheten att under en övergångsperiod omvandla studentexamensprov från

obligatoriska till extra prov. Examinanderna får således inte byta ut eller utesluta prov som de har avlagt före 2005.

Ändringarna ovan innebär att innebörden i 3 mom. har ändrats i sak eftersom utskottet föreslår att 3 mom. för tydlighetens skull ska föreskriva att de gällande bestämmelserna ska tillämpas på examina som slutförs hösten 2004.

Utskottet föreslår också ett nytt moment om mandattiden för den nuvarande studentexamensnämnden.

Lagrubriken. Utskottet har ändrat lagrubriken eftersom lagförslaget efter utskottets ändringar gäller fler paragrafer än bara en.

Motion

Utskottet har behandlat frågan utifrån regeringens proposition och föreslår därför att lagmoti-
onen förkastas.

Förslag till beslut

Med stöd av det ovan anförda föreslår kulturutskottet

*att lagförslaget godkänns med följande
ändringar (Utskottets ändringsför-
slag) och*

att lagmotion LM 59/2004 rd förkastas.

Utskottets ändringsförslag

Lag

om ändring av (utesl.) gymnasielagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i gymnasielagen av den 21 augusti 1998 (629/1998) 18 §, sådan den lyder i lag 478/2002,
och

fogas till lagen nya 18 a och 18 b § som följer:

18 §

Studentexamen

(1 och 2 mom. som i RP)

(3 mom. i RP *utesl.*)

(*Utesl.*) Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om deltagande i studentexamen, prov och omtagning av dem, bedömning och genomförandet av examen i övrigt. (*Utesl.*)

(4 mom. som 5 mom. i RP)

18 a § (Ny)

Rätt för andra än gymnasiestuderande att avlägga studentexamen

Andra än studerande som avlägger gymnasiets lärokurs får delta i studentexamen och studentexamensprov om de har avlagt

1) gymnasiets lärokurs eller motsvarande lärokurs vid ett utländskt gymnasium,

2) en yrkesexamen som omfattar minst två och ett halvt år,

3) en examen eller studier som är kortare än den examen som avses i 2 punkten, förutsatt att examen eller studierna bygger på grundläggande utbildning i minst två år eller motsvarande tidigare lärokurs samt de extra studier som föreskrivs av den nämnd som avses i 18 b §.

En studerande som avlägger en examen som avses i 1 mom. 2 punkten kan delta i studentexamen under den tid som han eller hon fortfarande deltar i den utbildning som leder till den examen som avses i 1 mom. 2 punkten. Studeranden kan delta i examen tidigast efter att ha avlagt studier som omfattar ett och ett halvt år.

18 b § (Ny)

Studentexamensnämnden

Undervisningsministeriet tillsätter för tre år i sänder en studentexamensnämnd med uppgift att leda, ordna och genomföra studentexamen. Närmare bestämmelser om nämnden och dess uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

Studentexamensnämnden meddelar föreskrifter om provens innehåll samt om hur proven skall ordnas och bedömas.

Ikraftträdandebestämmelsen

(1 mom. som i RP)

Denna lag tillämpas på en studentexamen som slutförs tidigast vid det första examenstillfället 2005 oberoende av när det första provet i examen har avlagts.

De bestämmelser som gällde när denna lag träder i kraft tillämpas på studentexamen som slutförs vid det andra examenstillfället 2004.

Den studentexamensnämnd som är tillsatt för 2004—2006 fortsätter mandattiden ut. (Ny)

Helsingfors den 26 maj 2004

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Kaarina Dromberg /saml
vordf. Sade Tahvanainen /sd
medl. Esko Ahonen /cent
Tuomo Hänninen /cent
Jyrki Katainen /saml
Rauno Kettunen /cent
Minna Lintonen /sd
Mikaela Nylander /sv

Kirsi Ojansuu /gröna
Aila Paloniemi /cent (delvis)
Marja Tiura /saml
Jutta Urpilainen /sd
Raija Vahasalo /saml
Unto Valpas /vänst
ers. Hanna-Leena Hemming /saml (delvis).

Sekreterare var

utskottsråd Marjo Hakkila.

RESERVATION

Motivering

1 mom. 18 § gymnasielagen (629/1998 såsom den lyder i lag 478/2002) tar fasta på att studentexamens roll är att kartlägga om de studerande har tillägnat sig de kunskaper och färdigheter som anges i gymnasietens läroplan samt uppnått en tillräcklig mognad enligt målen för gymnasieutbildningen. Lagens 2 § fastställer i sin tur att utbildningen strävar efter att stödja de studerandes utveckling till goda, harmoniska och bildade människor och samhällsmedlemmar samt att ge dem sådana kunskaper och färdigheter som de behöver för fortsatta studier, i arbetslivet, för fritidsintressen och en allsidig personlighetsutveckling. RP 86/1997 rd med förslag till lagstiftning om utbildning poängterar studentexamens ställning som slutexamen för gymnasiet och som en riksomfattande metod att utvärdera utbildningen. I KuUB 3/1998 rd, som härrör sig till revideringen, underströks att gymnasieutbildningens mål är att garantera en bred allmänbildning som ger de studerande goda möjligheter och en bra grund för fortsatta studier. Gymnasiet är inte och skall inte heller anses vara en fortsättning på den grundläggande utbildningen som är menad för alla. Det är en till yrkesutbildningen alternativt andra stadiets utbildning, som riktar sig till dem som har ambitioner av en akademisk utbildning.

Med hänvisning till ovanstående kan man befogat ifrågasätta om en studentexamen som baserar sig på stor valfrihet överhuvudtaget är en kapabel mätare av allmänbildningen och gymnasisternas kunskaper. Eftersom det inte finns enhetliga riksomfattande direktiv beträffande bedömningsgrunder av gymnasietens kurser har avgångsbetyget tyvärr inte någon större betydelse i samband med intagningen till universitet och högskolor. Därav är det studentexamen som ensam skall utvisa och garantera att studerande verkligen innehar de färdigheter som krävs för de fortsatta studierna. Liksom poängterades i KuUB 3/1998 rd skall gymnasieutbildningen

trygga så många gymnasieelever som möjligt mångsidiga möjligheter till fortsatta studier. En avhållsamhet från en för tidig specialisering är en förutsättning för att mångsidiga möjligheter förverkligas, eftersom en bred kunskapsbas lämpar sig för många typer av studier. Man kan inte förbise det faktum att mången ung människa tenderar att gå över där ribban är som lägst. Det är mycket enklare att välja bort ett ointressant ämne eller på sparlåga genomföra ett obligatoriskt ämne för att kunna koncentrera all energi på de områden som i den stunden anses intressanta eller lätta. Det är skäl att observera att en stor valfrihet sätter enorma krav på en ung beträffande hans eller hennes förmåga att kunna förutse den framtida yrkesbanan. En ökad valfrihet sätter därvid press på att betydande resurser anvisas på en kvalitativ och professionell studiehandledning, för att eleverna inte genom sina val skall bränna broar som de senare ångrar. Studiehandledningen blir i framtiden av största vikt i gymnasiet men helt och hållet avgörande i högstadiet där risken för bortval och sparlåga är som störst.

Det strukturförsök med en större valfrihet som inleddes 1995 innefattade 29 gymnasier. År 2003 utvidgades försöket till att innefatta totalt 57 skolor. Resultaten visar positivt att andelen elever som valt att skriva provet i ett främmande språk och framför allt provet i matematik totalt sett har ökat i landet. Hur man än ser på statistiken kan man inte förbise att detta dock skett på bekostnad av det andra inhemska språket. I regeringens proposition (RP 47/2004 rd) hävdar man att de negativa följderna inte kan anses särskilt stora, eftersom andelen elever som valt att skriva det andra inhemska språket i de s.k. gamla gymnasierna under åren 1996—2003 endast sjunkit från 91,84 till 85,11 %. Det relevanta i resultatstatistiken är dock inte hur många procentenheter antalet sjunkit. Relevant är det faktum att trenden är negativ. Speciellt oroväckande är att resultatet utvisar att bortvalet av provet

i det andra inhemska språket enligt liknande trender gäller de svenskspråkiga gymnasier som deltagit i strukturförsöket, även om trenden inte varit lika konstant. Dessutom är benägenheten att inte avlägga provet i det andra inhemska större bland pojkarna, för vilka andelen som valt provet i det andra inhemska språket under försökets gång sjunkit med knappa 10 %.

Med hänvisning till ovanstående är det befoget att ytterligare framhäva studentexamens roll som utvärderare av elevernas färdigheter. Detta för att garantera att eleverna verkligen innehar en tillräckligt bred baskunskap, vilket utgör en förutsättning för de fortsatta akademiska studierna. Därför borde antalet obligatoriska prov i studentexamen utökas från fyra till fem. Efter som tillräckliga kunskaper i landets båda nationalspråk utgör en förutsättning för en slutförd akademisk examen är det oändamålsenligt att gymnasiet slutexamen inte skulle innefatta en utvärdering av både modersmålet och det andra inhemska språket. Universiteten och högskolorna bör kunna lita på att de studerande har en viss baskunskap i båda språken och det är oskäligt att ansvaret för undervisningen för att bevara en levande kunskap i landets två nationalspråk skulle läggas på universiteten och högskolorna. Därav borde både provet i modersmål och litteratur samt provet i det andra inhemska språket fortsättningsvis vara obligatoriska. Från och med den 1 januari 2006 går man in för ett system med s.k. ämnesreal där eleverna ges möjlighet att specialisera sig på ett enda ämne. Ett examens-

tillfälle kommer enligt det nya systemet att kunna innehålla två realprov. Med anledning av detta föreslår jag att eleverna förutom de två inhemska språken skall ges möjlighet att välja sina övriga tre obligatoriska ämnen från en grupp bestående av provet i ett främmande språk, provet i matematik och två prov i ett realämne.

Förverkligandet av den stora revidering av studentexamen som nu föreslås kommer att ta tid i anspråk. Landets gymnasier står liksom ovan nämdes redan inför förberedelserna för övergången till en ämnesreal. Det är mera ändamålsenligt att olika delområden inom reformen av studentexamen skulle gå hand i hand och börja tillämpas vid samma tidpunkt. Enligt statsrådets förordning om ett försök inom studentexamen var tanken den att strukturförsöket avslutas år 2007. Detta innebär att ett senareläggande av datumet för tillämpningen av lagen till år 2006 inte skulle medföra att gymnasieelever skulle försättas i en situation där de flyttas fram och tillbaka mellan olika strukturer. Däremot skulle de studerande som inleder sin gymnasieutbildning inkommande höst år 2004 redan vara på det klara inom vilket system han eller hon kommer att avlägga sin studentexamen.

Förslaget

Med stöd av det ovan anförda föreslår jag

att lagförslaget godkänns enligt följande (Reservationens ändringsförslag):

Reservationens ändringsförslag

18 §

(1 mom. som i KuUB)

Studentexamen omfattar minst *fem* prov. Examinanderna skall avlägga provet i modersmål och litteratur och *provet i det andra inhemska språket* samt enligt eget val tre prov av en grupp som består av provet i ett främmande språk, provet i matematik och *två prov* i realämnena. Utö-

ver dessa obligatoriska prov kan examinanderna delta i ett eller flere extra prov.

(3—5 mom. som i KuUB)

18 a och b §
(Som i KuUB)

KuUB 7/2004 rd — RP 47/2004 rd

Ikraftträdelsebestämmelsen
(1 mom som i KuUB)

Denna lag tillämpas på en studentexamen som slutförs tidigast under det första examenstillfallet år 2006, oberoende av när avläggandet av examen har påbörjats.

På en studentexamen som slutförs under det andra examenstillfallet år 2005 tillämpas de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande.

(4 mom. som i KuUB)

Helsingfors den 26 maj 2004

Mikaela Nylander /sv